

Haggai

Chapter 1

¹εν τῷ δευτέρῳ εἶπε ἐπὶ δαρείου τοῦ βασιλεῶς ἐν τῷ μηνὶ τῷ ἐκτῷ μίᾳ τοῦ μηνὸς ἐγένετο λόγος κυρίου ἐν χεὶρὶ ἀγγαίου τοῦ προφήτου λέγων εἶπον δὴ πρὸς ζοροβαβελ τὸν τοῦ σαλαθιηλ ἐκ φυλῆς ἰουδα καὶ πρὸς ἰησοῦν τὸν τοῦ ἰωσεδεκ τὸν ἱερεᾶ τὸν μέγαν λέγων² ταδε λέγει κύριος παντοκράτωρ λέγων ὁ λαὸς οὗτος λέγουσιν οὐχ ἦκει ὁ καιρὸς τοῦ οἰκοδομησαὶ τὸν οἶκον κυρίου³ καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου ἐν χεὶρὶ ἀγγαίου τοῦ προφήτου λέγων⁴ εἰ καιρὸς ὑμῖν μὲν ἐστὶν τοῦ οἰκεῖν ἐν οἰκίσιν ὑμῶν κοίλοσταθμοὶς ὁ δὲ οἶκος οὗτος ἐξηρημῶται⁵ καὶ νῦν ταδε λέγει κύριος παντοκράτωρ ταξατέ δὴ τὰς καρδίας ὑμῶν εἰς τὰς ὁδοὺς ὑμῶν⁶ ἐσπειράτε πολλὰ καὶ εἰσηνεγάτε ὀλίγα ἐφαγετέ καὶ οὐκ εἰς πλησμονὴν ἐπιτέτε καὶ οὐκ εἰς μέθην περιεβαλεσθε καὶ οὐκ ἐθερμανθήτε ἐν αὐτοῖς καὶ ὁ τοῦσ μισθοὺς συναγῶν συναγαγῆτε ἐν εἰς δεσμὸν τετρυπημένον⁷ ταδε λέγει κύριος παντοκράτωρ θεσθε τὰς καρδίας ὑμῶν εἰς τὰς ὁδοὺς ὑμῶν⁸ ἀναβήτε ἐπὶ τὸ ὄρος καὶ κοψάτε ξύλα καὶ οἰκοδομήσατε τὸν οἶκον καὶ εὐδοκήσω ἐν αὐτῷ καὶ ἐνδοξασθήσομαι εἶπεν κύριος⁹ ἐπεβλεψάτε εἰς πολλὰ καὶ ἐγένετο ὀλίγα καὶ εἰσηνεχθῆ εἰς τὸν οἶκον καὶ ἐξεψύσησα αὐτὰ διὰ τοῦτο ταδε λέγει κύριος παντοκράτωρ ἀνθ' ὧν ὁ οἶκος μου ἐστὶν ἐρημὸς ὑμεῖς δὲ διώκετε ἕκαστος εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ¹⁰ διὰ τοῦτο ἀνεξίει ὁ οὐρανὸς ἀπὸ δρόσου καὶ ἡ γῆ ὑποστῆλει τὰ ἐκφόρια αὐτῆς¹¹ καὶ ἐπαξῶ ῥομφαίαν ἐπὶ τὴν γῆν καὶ ἐπὶ τὰ ὄρη καὶ ἐπὶ τὸν σίτον καὶ ἐπὶ τὸν οἶνον καὶ ἐπὶ τὸ ἐλαίον καὶ ὅσα ἐκφέρει ἡ γῆ καὶ ἐπὶ τοὺς ἀνθρώπους καὶ ἐπὶ τὰ κτήνη καὶ ἐπὶ πάντας τοὺς πόνους τῶν χειρῶν αὐτῶν¹² καὶ ἠκούσεν ζοροβαβελ ὁ τοῦ σαλαθιηλ ἐκ φυλῆς ἰουδα καὶ ἰησοῦς ὁ τοῦ ἰωσεδεκ ὁ ἱερεὺς ὁ μέγας καὶ πάντες οἱ καταλοιποὶ τοῦ λαοῦ τῆς φωνῆς κυρίου τοῦ θεοῦ αὐτῶν καὶ τῶν λόγων ἀγγαίου τοῦ προφήτου καθοτὶ ἐξάπεστειλεν αὐτὸν κύριος ὁ θεὸς αὐτῶν πρὸς αὐτοὺς καὶ ἐφοβήθη ὁ λαὸς ἀπὸ προσώπου κυρίου¹³ καὶ εἶπεν ἀγγαῖος ὁ ἀγγελὸς κυρίου τῷ λαῷ ἐγὼ εἰμι μεθ' ὑμῶν λέγει κύριος¹⁴ καὶ ἐξηγείρεν κύριος τὸ πνεῦμα ζοροβαβελ τοῦ σαλαθιηλ ἐκ φυλῆς ἰουδα καὶ τὸ πνεῦμα ἰησοῦ τοῦ ἰωσεδεκ τοῦ ἱερεῶς τοῦ μεγάλου καὶ τὸ πνεῦμα τῶν καταλοιπῶν πάντος τοῦ λαοῦ καὶ εἰσηλθόν καὶ ἐποίησαν ἔργα ἐν τῷ οἴκῳ κυρίου παντοκράτορος θεοῦ αὐτῶν¹⁵ τῆς τετραδὶ καὶ εἰκαδὶ τοῦ μηνὸς τοῦ ἐκτοῦ τῷ δευτέρῳ εἶπε ἐπὶ δαρείου τοῦ βασιλεῶς

Chapter 2

¹τῷ ἑβδόμῳ μηνὶ μίᾳ καὶ εἰκαδὶ τοῦ μηνὸς ἐλάλησεν κύριος ἐν χεὶρὶ ἀγγαίου τοῦ προφήτου λέγων² εἶπον δὴ πρὸς ζοροβαβελ τὸν τοῦ σαλαθιηλ ἐκ φυλῆς ἰουδα καὶ πρὸς ἰησοῦν τὸν τοῦ ἰωσεδεκ τὸν ἱερεᾶ τὸν μέγαν καὶ πρὸς πάντας τοὺς καταλοιποὺς τοῦ λαοῦ λέγων³ τίς ἐξ ὑμῶν ὅς εἶδεν τὸν οἶκον τοῦτον ἐν τῇ δοξῇ αὐτοῦ τῆ ἐμπροσθεν καὶ πῶς ὑμεῖς βλέπετε αὐτὸν νῦν καθὼς οὐχ ὑπαρχόντα ἐνώπιον ὑμῶν⁴ καὶ νῦν κατισχυε ζοροβαβελ λέγει κύριος καὶ κατισχυε ἰησοῦς ὁ τοῦ ἰωσεδεκ ὁ ἱερεὺς ὁ μέγας καὶ κατισχυετὼ πάσ ὁ λαὸς τῆς γῆς λέγει κύριος καὶ ποιεῖτε διότι μεθ' ὑμῶν ἐγὼ εἰμι λέγει κύριος παντοκράτωρ⁵ καὶ τὸ πνεῦμα μου ἐφῆστηκεν ἐν μέσῳ ὑμῶν θαρσεῖτε⁶ διότι ταδε λέγει κύριος παντοκράτωρ ἐτι ἀπαξ ἐγὼ σεισῶ τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν καὶ τὴν θάλασσαν καὶ τὴν ξηρὰν⁷ καὶ συσσεισῶ πάντα τὰ ἔθνη καὶ ἤξει τὰ ἐκλεκτὰ πάντων τῶν ἐθνῶν καὶ πλησῶ τὸν οἶκον τοῦτον δοξῆς λέγει κύριος παντοκράτωρ⁸ ἔμον τὸ ἀργύριον καὶ ἔμον τὸ χρυσίον λέγει κύριος παντοκράτωρ⁹ διότι μεγάλη ἐστὶ ἡ δοξὰ τοῦ οἴκου τοῦτου ἡ ἐσχατὴ ὑπερ τὴν πρώτην λέγει κύριος παντοκράτωρ καὶ ἐν τῷ τοπῷ τούτῳ δώσω εἰρήνην λέγει κύριος παντοκράτωρ καὶ εἰρήνην ψυχῆς εἰς περιποίησιν παντὶ τῷ κτιζόντι τοῦ ἀναστήσαι τὸν ναὸν τοῦτον¹⁰ τετραδὶ καὶ εἰκαδὶ τοῦ ἐνατοῦ μηνὸς ἐτοῦσ δευτέρου ἐπὶ δαρείου ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς ἀγγαῖον τὸν προφήτην λέγων¹¹ ταδε λέγει κύριος παντοκράτωρ ἐπερωτήσον τοὺς ἱερεῖς νόμον λέγων¹² εἰ ἀνθρώπος λαβὴ ἀνθρώπος κρεᾶσ ἅγιον ἐν τῷ ἀκρῷ τοῦ ἱματίου αὐτοῦ καὶ ἀψηταὶ τὸ ἀκρὸν τοῦ ἱματίου αὐτοῦ ἀρτοῦ ἢ ἐψεμάτος ἢ οἴνου ἢ ἐλαίου ἢ πάντος βρώματος εἰ ἁγιασθήσεται καὶ ἀπεκριθῆσαν οἱ ἱερεῖς καὶ εἶπαν οὐ¹³ καὶ εἶπεν ἀγγαῖος εἰ ἀψηταὶ μεμιαμμένον ἐπὶ ψυχῇ ἀπὸ πάντος τούτων εἰ μιανθήσεται καὶ ἀπεκριθῆσαν οἱ ἱερεῖς καὶ εἶπαν μιανθήσεται¹⁴ καὶ ἀπεκριθῆ ἀγγαῖος καὶ εἶπεν οὕτως ὁ λαὸς οὗτος καὶ οὕτως τὸ ἔθνος τοῦτο ἐνώπιον ἐμοῦ λέγει κύριος καὶ οὕτως πάντα τὰ ἔργα τῶν χειρῶν αὐτῶν καὶ ὅς εἰ ἀγγαῖος ἐκεῖ μιανθήσεται ἐνεκὸν τῶν λημμάτων αὐτῶν τῶν ὀρθρινῶν ὀδυνῆθησονται ἀπὸ προσώπου πόνων αὐτῶν καὶ ἐμισεῖτε ἐν πυλαῖσ ἐλεγχόντας¹⁵ καὶ νῦν θεσθε δὴ εἰς τὰς καρδίας ὑμῶν ἀπὸ τῆς ἡμέρας ταυτῆς καὶ ὑπερανῶ πρὸ τοῦ θείναι λίθον ἐπὶ λίθον ἐν τῷ ναῷ κυρίου¹⁶ τινεσ ἦτε ὅτε ἐνεβαλλέτε εἰς κυψελὴν κριθῆσ εἰκοσὶ σάτα καὶ ἐγένετο κριθῆσ δέκα σάτα καὶ εἰσεπορεύεσθε εἰς τὸ ὑπολήνιον ἐξαντλήσαι πεντηκόντα μετρητάς καὶ ἐγένοντο εἰκοσὶ¹⁷ ἑπτατάξα ὑμασ ἐν ἀφορία καὶ ἐν ἀνεμοφόρῳ καὶ ἐν χαλαζῇ πάντα τὰ ἔργα τῶν χειρῶν ὑμῶν καὶ οὐκ ἐπεστρεψάτε πρὸς με λέγει κύριος¹⁸ ὑποτάξατέ δὴ τὰς καρδίας ὑμῶν ἀπὸ τῆς ἡμέρας ταυτῆς καὶ ἐπεκείνα ἀπὸ τῆς τετραδὸς καὶ εἰκαδὸς τοῦ ἐνατοῦ μηνὸς καὶ ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἧσ ἐθεμελιώθη ὁ ναὸς κυρίου θεσθε ἐν ταῖσ κ

αρδιαισ υμων¹⁹ ει ετι επιγνωσθησεται επι της αλω και ει ετι η αμπελος και η συκη και η ροα και τα ξυλα της ελαιας τα ου φεροντα καρπον απο της ημερας ταυτης ευλογησω²⁰ και εγενετο λογος κυριου εκ δευτερου προς αγγαιον τον προφητην τετραδι και εικαδι του μηνος λεγων²¹ ειπον προς ζοροβαβελ τον του σαλαθιηλ εκ φυλης ιουδα λεγων εγω σειω τον ουρανον και την γην και την θαλασσαν και την ξηραν²² και καταστρεψω θρονους βασιλεων και ολεθρευσω δυναμιν βασιλεων των εθνων και καταστρεψω αρματα και αναβατας και καταβησονται ιπποι και αναβαται αυτων εκαστος εν ρομφαια προς τον αδελφον αυτου²³ εν τη ημερα εκεινη λεγει κυριος παντοκρατωρ λημψομαι σε ζοροβαβελ τον του σαλαθιηλ τον δουλων μου λεγει κυριος και θησομαι σε ως σφραγιδα διοτι σε ηρετισα λεγει κυριος παντοκρατωρ